

ну систему оподаткування та платити 18 % податку на прибуток з отриманого доходу.

Із зазначеного, можна зробити висновок, що при аналізі запропонованих систем оподаткування автором рекомендовано обрати спрощену систему, третю групу, тому що податкове навантаження в цьому випадку буде мінімальним.

При порівнянні витрат з податків ФОП та на штатного працівника – роботодавець несе витрати не лише в розмірі нарахованої заробітної плати, а ще й у розмірі Єдиного соціального внеску (ЄСВ), який нараховується на фонд оплати праці.

Податок з доходів фізичних осіб та військовий збір зменшують заробітну плату і виплачуються вже за рахунок працівника. Таким чином, податкове навантаження працівника складає 19,5 %, а податкове навантаження роботодавця на фонд заробітної плати ще 22 %. Враховуючи те, що підприємство, яке потенційно розглядає можливість переведення осіб зі складу штатних працівників у ФОП буде отримувати ще доходи за виконані роботи (надані послуги), які також оподатковуються – сумарне податкове навантаження складає 5 % на доходи і 22 % на фонд оплати праці.

Таким чином, при реєстрації ФОП дохід, який буде отриманий як заробітна плата, буде зменшено лише на 5 % від доходу і як постійна величина – на 819,06 грн. (ЄСВ на мінімальну заробітну плату) щомісяця відповідно до прийнятих нормативно-правових актів [6, 8]. При реєстрації ФОП підприємство перенесе витрати з ЄСВ на працівника, але при цьому вона має виконати певний перелік умов.

Висновок. Для максимізації прибутку необхідно раціонально оперувати витратами на трудові ресурси, тому переведення деяких працівників зі складу штатних у ФОП позитивно впливатиме на збільшення фінансово-економічного результату діяльності підприємства.

Література:

1. Борисова В. І. Цивільне право України : навч. посіб. / В. І. Борисова, Л. М. Баранова, І. В. Жилінкова. Київ : Юрінком Інтер, 2007. 480 с.

2. Господарський кодекс України : Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV (зі змінами та доповненнями). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.

3. Класифікація організаційно-правових форм господарювання : Наказ від 19.06.2015 р. № 615 (зі змінами та доповненнями) . URL: http://www.ukrstat.gov.ua/klasf/nac_kls/op_dk002_2016.htm.

4. Офіційний сайт Державного комітету статистики України. URL: <http://ukrstat.gov.ua>.

5. Офіційний сайт Національної бібліотеки ім. В. І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>.

6. Податковий кодекс України : Закон України від 02.12.2010 р. № 2755-VI (зі змінами та доповненнями). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

7. Про господарські товариства : Закон України від 19.09.1991 р. № 1576-XII (зі змінами та доповненнями). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1576-12>.

8. Про Державний бюджет України на 2018 рік : Закон України від 07.12.2017 № 2246-VIII (зі змінами та доповненнями). URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2246-19>.

9. Про ліцензування видів господарської діяльності : Закон України від 02.03.2015 р. № 222- VIII (зі змінами та доповненнями). URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/222-19>.

10. Про підприємництво : Закон України від 07.02.1991 р. № 698-XII (зі змінами та доповненнями). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/698-12/>.

Любич А. М.,

к.ю.н., в.о. ученого секретаря НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України

ЩОДО ЗНАЧЕННЯ ТЕХНОПАРКІВ У РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ КРАЇН: ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кожна розвиваюча нація бажає поліпшити могутність своєї країни через економічний розвиток. У більшості промислово розвинених країн світу до інноваційної діяльності відносяться як до одного із складових чинників національної безпеки і економічної стабільності, всемірно підтримуючи розвиток і впровадження інновацій в економіку.

Технопарки по праву стають ключовими елементами інфраструктури підтримки і розвитку інноваційної діяльності на світових

ринках. Основною метою створення технопарків є зменшення тривалості періоду впровадження новацій у виробництво і на споживчий ринок [1, с. 39].

Уперше технопарки з'явилися в Сполучених Штатах Америки, і відтоді їх структура значно змінилася під впливом накопиченого досвіду. Американська модель є самою ранньою і суть її полягає в тому, що університет здає в оренду свої порожні площі і лабораторії наукомістким фірмам. У США створено біля 150-и університетських дослідницьких технопарків (40 % від загальної кількості у світі) [2, с. 133].

Одним з інноваційних способів за допомогою яких розвиваючі ринки створюють ще більший вплив на міжнародній арені, є створення технологічних парків. На рубежі XXI-го століття багатші розвиваючі ринки (Північна Африка, Персидська затока, Південно-східна Азія) почали тенденцію до створення технологічних парків. У Африці, наприклад: Єгипет, Марокко і навіть Туніс відкрили шлях для їх формування. Результатом відповідних ініціатив було створення декількох тисяч нових робочих місць, що у свою чергу, збільшувало роль інформаційно-комунікаційних технологій в економіці цих країн.

Проте, для країн з розвиваючою економікою необхідно пройти певний шлях, щоб опанувати мистецтво «технополітизації». Згідно з дослідженням BearingPoint, виділяють п'ять ключових критеріїв, необхідних для успіху на цьому шляху: повна участь ключових учасників; встановлення загального бачення, спираючись на стратегічні цілі країни; створення спеціальної моделі фінансування; встановлення ефективної операційної моделі і ефективної моделі управління; привабливість парків для міжнародних партнерів [3].

Завдяки цим критеріям економіка розвиваючих країн дійсно набирає великих обертів. Там, де технопарки є інструментами преміального розвитку, конкуренція між розвиваючими ринками росте. Створюється інфраструктура, характерна для кожної країни, і кожна нація намагається зробити свої технопарки відмінними від конкурента, маючи свою специфіку. Деякі країни йдуть ще далі і стають базовими, створюючи комплексну пропозицію по розгор-

танню парку, продаючи свої ноу-хау іншим економікам. Наприклад, Tunisiantechnologycenterof EL Ghazala провів технічне, економічне, комерційне і екологічне дослідження можливості створення наукового парку на Мадагаскарі.

Для України сьогодні важливою метою є зрушення економіки з мертвої точки, запуск виробництва, створення при цьому умов для ефективного інноваційного процесу. Прискорення останнього можливо тільки за рахунок налагодження спільної роботи учених і технологів. У зв'язку з цим дуже цікавим видається досвід технопарків як один із найбільш вдалих форм інтеграції науки і виробництва. Світовий досвід показує, що країни, що бажають стати лідерами в обраній області техніки і технології, розпочинають розробляти знання в цій сфері у себе удома. Необхідно мати мінімально короткий інноваційний цикл (час від народження ідеї або знань до втілення ідеї в продукт).

За даними МОН, в Україні офіційно зареєстровані всього 12 технопарків. Їх кількість, а головне, матеріальна і фінансова база не забезпечують реалізацію навіть наявного інтелектуального потенціалу і попиту на інноваційну продукцію.

Для успішного розвитку технопарків потрібна істотна увага державних і місцевих органів влади. Технопарк не є організацією, що приносить негайний прибуток (окрім соціальної). Віддача від вкладень виходить від фірм, вирощених в технопарку, а термін становлення фірм зазвичай дорівнює 3–4 рокам. Без істотних фінансових інвестицій і іншої матеріальної допомоги реалізувати технопаркову технологію дуже складно.

Слід особливо звернути увагу на зарубіжний досвід, а саме на те, що криза в економіці завжди була поштовхом до створення технопарків (Великобританія, Франція, Німеччина та ін.). Їх створення – ефективний механізм відродження і виходу з кризових ситуацій, результат їх діяльності – економічно благополучні регіони, сотні тисяч нових робочих місць [4].

Виходячи з вище викладеного слід підкреслити, що в особі технопарків сьогодні, в умовах ринкових стосунків, представлені нові форми і структури інтеграції вищої освіти: науки, промисловості,

підприємництва, джерел фінансування, регіональних і місцевих органів управління і влади, що дозволяє ефективно реалізувати технології, властиві індустріально-розвиненим країнам XXI століття.

Література:

1. Шевченко Е. Г. Эволюция технопарков в системе государственной поддержки малого инновационного предпринимательства. *Всероссийский журнал научных публикаций*. 2012. № 1(11). С. 39–41.
2. Нагаева З. С., Третьякова Т. С. Мировой опыт создания технопарков. URL: http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:2kGrlZJ74f8J:irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe%3FC21COM%3D2%26121DBN%3DUJRN%26P21DBN%3DUJRN%26IMAGE_FILE_DOWNLOAD%3D1%26image_file_name%3DPDF/rpam_2013_11-12_29.pdf+%cd=1&hl=ru&ct=clnk&gl=ua. (Дата обращения: 16.05.2018).
3. Outstanding growth –our success story continues. URL: https://www.bearingpoint.com/files/BearingPoint_Facts_and_Stories_2017.pdf
4. Технопарки – важный элемент современной инновационной экономики. URL: http://www.umpro.ru/index.php?art_id_1=185&group_id_4=58&page_id=17.

Савчук О. О.,

*здобувач НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку
НАПрН України*

ПРАВОВІ ПИТАННЯ КРЕДИТУВАННЯ КРЕДИТНИМИ СПІЛКАМИ

У ст. 130 Господарського кодексу України (далі – ГК України) закріплено, що кредитна спілка – це неприбуткова організація, заснована громадянами у встановленому законом порядку на засадах добровільного об'єднання грошових внесків з метою задоволення потреб її членів у взаємному кредитуванні та наданні інших фінансових послуг [1]. Натомість, Закон України «Про кредитні спілки» (далі – Закон «Про КС») регулює порядок створення та діяльності кредитної спілки як неприбуткової організації, заснованої фізични-

ми особами, професійними спілками, їх об'єднаннями на кооперативних засадах з метою задоволення потреб її членів у взаємному кредитуванні та наданні фінансових послуг за рахунок об'єднаних грошових внесків кредитної спілки [2].

Законодавство України закріплює певні засоби господарського регулювання діяльності кредитних спілок, що пов'язується з особливостями зайнятого ними місця в кредитній системі України. Такими засобами є:

1. Особливий порядок створення та реєстрації як фінансової установи.
2. Поєднання в сутності кредитних спілок неприбутковості та статусу фінансової установи.
3. Встановлення ліцензійних вимог до кредитної спілки як до фінансової установи за винятком випадків кредитних операцій, які здійснюються з членами кредитних спілок. Так, у Розпорядженні Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг «Про внесення змін до Положення про Державний реєстр фінансових установ та визнання такими, що втратили чинність, деяких нормативно-правових актів Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України» № 4368 28.11.2013 (далі – Положення № 4368), крім загальних вимог, що висуваються до фінансових установ при реєстрації, закріплюється низка додаткових вимог до кредитної спілки:
 - 1) органи управління кредитної спілки повинні бути створені відповідно до вимог Закону «Про КС»;
 - 2) вступний та обов'язковий пайовий внески повинні бути внесені всіма засновниками (членами) кредитної спілки;
 - 3) внутрішні положення кредитної спілки згідно з Переліком внутрішніх положень та процедур кредитної спілки, затвердженим розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України № 116 від 11 листопада 2003 року, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 25 листопада 2003 року за № 1078/8399, повинні бути затверджені в установленому порядку та відповідати вимогам законодавства;
 - 4) програмне забезпечення та спеціальне технічне обладнання кредитних спілок, пов'язане з наданням фінансових послуг, повинні